Р Е Ш Е Н И Е
№ 44962

гр. София, 16.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 30.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков
ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **12233** по описа за **2026** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. А. Т., срещу Решение № 2819/22.07.2026 г. по нахд № 6133/2026 г. на СРС, НО, 132 състав, с което е потвърдено НП № 25 – 4332 – 031830/07.01.2026 г., издадено от началник сектор при отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора е наложена глоба в размер на 204.52 евро на основание чл.638, ал. 3 от Кодекса за застраховането /КЗ/ за нарушение на същата разпоредба.

С касационната жалба са наведени твърдения за неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение, поради нарушение на материалния закон, необоснованост и неправилна преценка на установените по делото факти и обстоятелства. Касаторът счита, че нарушението може да се квалифицира като маловажен случай, тъй като е налице съвкупност от смекчаващи вината обстоятелства – липса на умисъл, липса на уведомяване от Гаранционен фонд за прекратяване на застраховката, сключване на нова застраховка на същата дата – 13.12.2025г., на която е съставен АУАН, липса на ПТП или други вредни последици за трети лица, автомобилът не бил негова собственост. Моли съда да отмени решението на СРС и да постанови ново, с което да отмени обжалваното НП. Претендира разноски.

Ответникът - Началник сектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, редовно призован, оспорва жалбата. Счита същата за неоснователна по съображения, изложени в писмени бележки от

27.10.2026г. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.
Прокурорът от Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.
Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:
Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.
При постановяване на съдебният акт, софийски районен съд е установил следната фактическа обстановка: към 13.12.2025 г. лек автомобил с марка и модел „Тойота Приус“ с рег. [рег.номер на МПС] бил собственост на П. Н.. Видно от постъпилите материали от Гаранционния фонд за автомобила имало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с период на валидност от 11,29 часа на 27.11.2024 г. до 23,59 часа на 26.11.2025 г. За изтичането на застраховката, считано от 00,00 часа на 27.11.2025 г. жалбоподателят не бил уведомяван от Гаранционен фонд или СДВР, като такова уведомление било изпратено на собственика на 05.12.2025г. На 13.12.2025 г. около 15,15 часа жалбоподателят управлявал горепосочения лек автомобил в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], когато бил спрян за проверка от свидетеля М. Г. Н., изпълняващ длъжността „инспектор“ при 01 РУ-СДВР. В хода на проверката било констатирано, че за управлявания автомобил липсвала валидна застраховка „Гражданска отговорност“. На жалбоподателя бил издаден АУАН № 4934768/13.12.2025 г. за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 638, ал. 3 от ЗДвП – за това, че управлява МПС, на което не е собственик и за което няма сключена застраховка „Гражданска отговорност“. На същата дата АУАН бил връчен на жалбоподателя срещу подпис. Непосредствено след това - в 16,32 часа на 13.12.2025 г. застраховката била подновена с валидност до 23,59 часа на 12.12.2026 г.
На 07.01.2026 г. наказващият орган издал НП № 25-4332 031830/07.01.2026 г., с което при сходство на изводите от фактическа и правна страна с тези по АУАН на жалбоподателя било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 204,52 евро. Наказателното постановление било връчено при условията на чл. 186а, ал. 3 от ЗДвП на 30.03.2026 г. на жалбоподателя.
Въз основа на установената фактическа обстановка районният съд е обосновал верни изводи, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, съгласно чл. 647, ал.2 от КЗ и приложената заповед № 513з - 10731/10.09.2025г. на Директора на СДВР. Касационната инстанция намира за правилни изводите на СРС за това, че са спазени разпоредбите на чл.42, ал.1 и на чл.57 от ЗАНН при издаване на АУАН и наказателното постановление, тъй като съдържат описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, като са посочени нарушените законови разпоредби, които съответстват на словесното описание на нарушението.
В чл. 461 КЗ подробно са изброени всички задължителни застраховки, като в т.1 от същата е и "Гражданската отговорност" на автомобилистите по т. 10. 1, раздел II, буква "А" от приложение № 1, а именно - застраховката, свързана с притежаването и използването на моторно превозно средство. Разпоредбата на чл.638, ал.3 КЗ предвижда, че лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лв.

От събраните по делото доказателства се установява, че на посочените в наказателното постановление дата, час и място касаторът е управлявал автомобил, собственост на трето лице - П. Н., което обстоятелство не се оспорва от касатора. Установено е още, че към момента на проверката от контролните органи превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] не е имало действаща застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Това обстоятелство само по себе си е напълно достатъчно, за да обоснове отговорността, регламентирана в чл. 638, ал. 3 от КЗ. Правилно районния съд е приел, че е налице нарушение от страна на касатора и е ангажирана административнонаказателната му отговорност за това, че е управлявал МПС, което не е негова собственост и за което няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.
Неоснователно е възражението на касатора за неправилна преценка от въззивния съд на всички смекчаващи вината обстоятелства. Относно твърдението, че нарушението е извършено без умисъл следва да се отбележи, че за осъществяване на състава по чл. 638, ал. 3 КЗ не се изисква умишлена форма на вина, поради което нарушението може да бъде извършено и при непредпазливост. Поради това настоящият състав приема изводите на въззивния съд, че нарушението е извършено при форма на вината небрежност. Ето защо обстоятелството, че касаторът не е съзнавал липсата на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ или не е целял извършването на нарушението, само по себе си не изключва административнонаказателната му отговорност, доколкото са налице останалите законови предпоставки за ангажирането ѝ.
Настоящият състав не споделя доводите на касатора, че случаят е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно дефиницията по § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН, маловажен случай е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В случая не се установяват обстоятелства, които да обосновават подобен извод. Управлението на моторно превозно средство без действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите засяга обществените отношения, свързани с правата на физическите и юридическите лица, и причинените на трети такива имуществени и неимуществени вреди. За да е на лице "маловажен случай" на административно нарушение, то следва извършеното нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства да представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В конкретния случай обстоятелството, че касаторът е сключил застрахователен договор след установяване на нарушението, не променя факта, че към момента на управлението на автомобила задължителното застрахователно покритие е липсвало. Макар последващото му поведение да подлежи на отчитане при преценката на размера на санкицята, то не е достатъчно само по себе си да обоснове по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ се сключва с оглед гарантиране правото на обезщетение за вредите, причинени от виновното поведение на водача на МПС на останалите участници в движението по пътищата, а този интерес, предвид неограничения кръг лица, попадащи в периметъра му на защита, сочи на значим обществен такъв и не може да бъде игнориран, чрез квалифицирането на деянието като маловажен случай и прилагането на чл. 28 от ЗАНН.В този смисъл нарушението не е маловажно, а наложената глоба е в предвидения от закона фиксиран размер.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.
С оглед изхода на делото и на основание чл. 64д, ал.3 от ЗАНН на СДВР се дължи юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 67 евро, определено в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.
По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63в ЗАНН Административен съд - София-град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2819/22.07.2026 г. по нахд № 6133/2026 г. на СРС, НО, 132 състав.
ОСЪЖДА М. А. Т. да заплати на СДВР сумата от 67 евро за юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.